RETTENS DOM (Sjette Afdeling)

13. september 2010 *

I sag T-314/06,

Whirlpool Europe Srl, Comerio (Italien), ved avocats M. Bronckers og F. Louis,

sagsøger,

støttet af:

Den Italienske Republik ved avvocato dello Stato G. Albenzio,

og af

Conseil européen de la construction d'appareils domestiques (CECED), Bruxelles (Belgien), ved avocats Y. Desmedt og A. Verheyden,

intervenienter,

* Processprog: engelsk.

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved J.-P. Hix, som befuldmægtiget, bistået af avocat G. Berrisch,

sagsøgt,

støttet af:

Europa-Kommissionen ved H. van Vliet og T. Scharf, som befuldmægtigede,

og af

LG Electronics, Inc., Seoul (Sydkorea), først ved avocats L. Ruessmann og P. Hecker, derefter ved avocats L. Ruessmann og A. Willems,

intervenienter,

angående en påstand om delvis annullation af Rådets forordning (EF) nr. 1289/2006 af 25. august 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse »side by side«-køleskabe med oprindelse i Republikken Korea (EUT L 236, s. 11),

har

RETTEN (Sjette Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, A.W.H. Meij (refererende dommer), og dommerne V. Vadapalas og L. Truchot,

justitssekretær: fuldmægtig C. Kantza,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 11. november 2009,

afsagt følgende

Dom

Retsforskrifter

1 Grundbestemmelserne om antidumping udgøres af Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996 L 56, s. 1), med senere ændringer (herefter »grundforordningen«) [erstattet af Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51, berigtigelse i EUT 2010 L 7, s. 22).

2 Grundforordningens artikel 1, stk. 1 og 4 (nu artikel 1, stk. 1 og 4, i forordning nr. 1225/2009), bestemmer:

»1. En antidumpingtold kan opkræves for enhver dumpingvare, når en sådan vare ved overgang til fri omsætning i Fællesskabet forvolder skade.

[…]

4. I denne forordning forstås ved »samme vare« en vare, som er identisk med, dvs. i enhver henseende mage til den omhandlede vare, eller, hvis en sådan vare ikke findes, en anden vare, der — om end den ikke i enhver henseende er mage til — har egenskaber, som ligger tæt op ad den pågældende vares egenskaber.«

3 Grundforordningens artikel 15 (nu artikel 15 i forordning nr. 1225/2009) bestemmer:

»1. Alle konsultationer, der er omhandlet i denne forordning, finder sted i et rådgivende udvalg, der er sammensat af repræsentanter for samtlige medlemsstater og med en repræsentant for Kommissionen som formand. Konsultationer indledes omgående på en medlemsstats anmodning eller på Kommissionens initiativ og finder under alle omstændigheder sted så hurtigt, at det er muligt at overholde de frister, der er fastsat ved denne forordning.

2. Udvalget indkaldes til møde af formanden. Denne skal hurtigst muligt og senest ti dage før mødet tilsende medlemsstaterne alle relevante oplysninger.

3. Konsultationerne kan om nødvendigt finde sted skriftligt. I så fald underretter Kommissionen medlemsstaterne og fastsætter en frist, inden for hvilken de kan afgive udtalelse eller anmode om mundtlige konsultationer, som formanden foranstalter, for så vidt sådanne mundtlige konsultationer kan finde sted så hurtigt, at det er muligt at overholde de frister, der er fastsat ved denne forordning.

4. Konsultationerne omfatter især:

[…]

d) de foranstaltninger, som under de givne omstændigheder er egnede til at forebygge eller afhjælpe den skade, der er forvoldt som følge af dumping, samt de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af disse foranstaltninger.«

4 Den frist på ti dage, som formanden for det rådgivende udvalg har i henhold til grundforordningens artikel 15, stk. 2 (nu artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 1225/2009), til at tilsende medlemsstaterne alle relevante oplysninger, blev indført i grundforordningen ved Rådets forordning (EF) nr. 461/2004 af 8. marts 2004 (EUT L 77, s. 12), hvis betragtning 17 er affattet således:

»De oplysninger, der videregives til medlemsstaterne i det rådgivende udvalg, er ofte af høj teknisk art og indebærer en grundig økonomisk og juridisk analyse. For at medlemsstaterne kan få tilstrækkelig tid til at overveje disse oplysninger, bør de sendes senest ti dage før den mødedato, formanden for det rådgivende udvalg har fastsat.«

5 Grundforordningens artikel 20 (nu artikel 20 i forordning nr. 1225/2009) bestemmer følgende:

»1. Klagerne, importørerne og eksportørerne og disses repræsentative sammenslutninger samt repræsentanterne for eksportlandet kan anmode om fremlæggelse af de nærmere oplysninger, der ligger til grund for de vigtigste kendsgerninger og

betragtninger, på grundlag af hvilke der er indført midlertidige foranstaltninger. Anmodninger om en sådan fremlæggelse af oplysninger indgives skriftligt umiddelbart efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger, og fremlæggelse af oplysningerne finder sted skriftligt hurtigst muligt herefter.

2. De parter, der er nævnt i stk. 1, kan anmode om endelig fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at anbefale indførelse af endelige foranstaltninger eller afslutning af en undersøgelse eller en procedure uden indførelse af foranstaltninger, idet der lægges særlig vægt på at fremlægge sådanne kendsgerninger og betragtninger, som afviger fra dem, der lå til grund for indførelsen af de midlertidige foranstaltninger.

[…]

4. Den endelige fremlæggelse af oplysninger finder sted skriftligt. Oplysningerne fremlægges snarest muligt under behørig hensyntagen til kravet om beskyttelse af fortrolige oplysninger og normalt ikke senere end en måned, før der træffes endelig afgørelse, eller Kommissionen fremlægger forslag om endelige foranstaltninger i henhold til artikel 9. Er Kommissionen ikke i stand til at fremlægge oplysninger om visse kendsgerninger eller betragtninger på det pågældende tidspunkt, skal de fremlægges snarest muligt derefter. Fremlæggelsen af oplysningerne foregriber ikke senere afgørelser, som Kommissionen eller Rådet måtte træffe, men træffes sådanne afgørelser på grundlag af oplysninger om andre kendsgerninger og betragtninger, skal disse fremlægges snarest muligt.

5. Bemærkninger, der fremsættes efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, tages kun i betragtning, hvis de modtages inden for en frist, som Kommissionen fastsætter i hvert enkelt tilfælde, og som skal være mindst ti dage, idet der tages behørigt hensyn til sagens hastende karakter.«

Tvistens baggrund

1. *Det marked, der er genstand for undersøgelsen*

6 Markedet for kombinerede køle- og fryseenheder, der er genstand for den undersøgelse, efter hvis afslutning de omtvistede antidumpingforanstaltninger er vedtaget, består af tre segmenter:

— segmentet for kombinerede »bottom mount«-køleskabe (hvor fryserummet er anbragt under kølerummet)

— segmentet for kombinerede »top mount«-køleskabe (hvor fryserummet er anbragt ovenpå kølerummet)

— segmentet for kombinerede »side by side«-køleskabe (med to døre, der giver adgang til et fryserum og et kølerum anbragt side om side).

7 Der er for nylig på markedet opstået en ny type kombineret køle- og fryseenhed med tre døre, hvor et sammenhængende fryserum er anbragt under kølerummet. Fryserummet har en dør, mens to døre side om side giver adgang til kølerummet.

2. *Undersøgelsesprocedurens indledende fase*

8 Den 18. april 2005 indgav Whirlpool Europe Srl på grundlag af grundforordningen en klage til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber over importen af visse »side by side«-køleskabe med oprindelse i Republikken Korea.

9 Den 2. juni 2005 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af visse »side by side«-køleskabe med oprindelse i Republikken Korea (EUT C 135, s. 4). Varerne heri, der påstås indført til dumpingpriser, var kombinerede køle- og fryseenheder med en kapacitet på over 400 l og mindst to adskilte yderlåger, placeret ved siden af hinanden.

10 Kommissionen sendte spørgeskemaer til alle parter, som den vidste var berørt af undersøgelsen.

11 Et koreansk selskab, LG Electronics, Inc. (herefter »LG«), gjorde gældende, at alle store køleskabe burde have været medtaget i definitionen af den vare, der er genstand for undersøgelsen, eftersom de anvendes til det samme formål, dvs. opbevaring af mad- og drikkevarer, og eftersom de fleste af dem har både et kølerum og et fryserum.

12 LG gjorde endvidere gældende, at definitionen af den pågældende vare i meddelelsen om indledning af antidumpingproceduren var fejlagtig. Dette selskab anførte, at »side by side«-køleskabe inden for branchen opfattes som køleskabe med et kølerum og et fryserum placeret side ved side og med adskilte yderlåger for hvert rum. Hvis definitionen af den pågældende vare i meddelelsen om indledning af antidumpingproceduren skulle fastholdes, ville visse »bottom mount«-køleskabe, nærmere bestemt kombinerede kølefryseskabe med to døre på kølerummet øverst og en dør

på fryserummet nederst, ifølge selskabet have været omfattet af undersøgelsen, mens lignende modeller med en dør på hvert rum ville have været udelukket. LG mente derfor, at alle kølefrysekombinationer med tre eller flere døre burde udelukkes fra undersøgelsen, eller også burde denne omfatte alle kombinerede kølefryseskabe.

13 LG gjorde endelig gældende, at det ikke er modellernes ydre kendetegn, især dørene, der er relevant, men derimod deres indre konfiguration. Nærmere bestemt fandt LG, at køle- og fryserumsarrangementet var den vigtigste grundlæggende egenskab ved »side by side«-køleskabe.

14 Den 14. november 2005 fremsendte sagsøgeren analyser til Kommissionen, som var blevet offentliggjort i forbrugermagasiner, der anbefalede, at køleskabe med tre døre blev omfattet af definitionen af den omhandlede vare.

15 Den 17. november 2005 fik sagsøgeren under et møde med Kommissionen kendskab til LG's argumentation vedrørende definitionen af den omhandlede vare. LG besvarede dette skriftligt den 13. december 2005. Ved skrivelser af 17. og 25. januar 2006 fremsatte LG andre bemærkninger, som sagsøgeren besvarede den 31. januar 2006. Den 2. februar 2006 blev sagsøgeren hørt på ny af Kommissionen. Den 6., 7. og 15. februar 2006 fremsatte LG nye bemærkninger til Kommissionen vedrørende definitionen af den omhandlede vare.

3. *Den midlertidige forordning*

16 Kommissionen vedtog den 28. februar 2006 forordning (EF) nr. 355/2006 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse »side by side«-køleskabe med oprindelse i Republikken Korea (EUT L 59, s. 12, herefter »den midlertidige forordning«).

17 I den midlertidige forordning afviste Kommissionen LG's opfattelse af, at alle store køleskabe anvendes til samme formål, med henvisning til, at markedet for »side by side«-køleskabe er »et særskilt og klart identificerbart markedssegment«. De særlige fysiske egenskaber, herunder især de to store døre, der er anbragt ved siden af hinanden, gør, at »side by side«-køleskabe har deres egen »særlige position« på markedet for kombinerede kølefryseskabe.

18 Kommissionen afviste også LG's opfattelse af, at alle kølefrysekombinationer med tre eller flere døre burde udelukkes fra proceduren med henvisning til, at undersøgelsen påviste, at der ikke findes nogen »almindeligt anvendt definition« af »side by side«-køleskabe. De kombinerede kølefryseskabe med tre døre, som LG henviser til, findes derimod sammen med andre »side by side«-køleskabsmodeller på markedet.

19 Kommissionen har heraf foreløbigt konkluderet, at alle typer »side by side«-køleskabe, herunder »three door side by side«-kølefryseskabe med »bottom-mount«-fryser, uanset volumen, ekstraudstyr og anvendte materialer havde de samme fysiske og tekniske egenskaber, og at de grundlæggende anvendes til samme formål.

20 Kommissionen fandt således, at »side by side«-køleskabe produceret og solgt i Den Europæiske Union af EF-erhvervsgrenen, på den ene side, og »side by side«-køleskabe produceret og solgt i Republikken Korea, på den anden side, grundlæggende havde de samme fysiske og tekniske egenskaber og anvendes til samme elementære formål, og anså dem derfor for at være identiske i henhold til grundforordningens artikel 1, stk. 4.

21 Derfor bestemmer den midlertidige forordning i artikel 1:

»Der indføres en midlertidig antidumpingtold på »side by side«-køleskabe, dvs. kombinerede køle- og fryseenheder med en kapacitet på over 400 liter og mindst to adskilte yderlåger, som placeres ved siden af hinanden, med oprindelse i Republikken Korea, og som normalt angives under KN-kode ex 8418 10 20 (TARIC-kode 8418 10 20 91).«

4. *Den senere fase af undersøgelsesproceduren*

22 Efter at have modtaget meddelelse om Kommissionens foreløbige konklusioner, fremsatte sagsøgeren og LG nye bemærkninger vedrørende definitionen af den omhandlede vare. LG sendte ligeledes en sagkyndig vurdering vedrørende et klassificeringsforslag vedrørende køleskabe til Kommissionen. Sagsøgeren og LG har i en korrespondance udbygget deres stillingtagen til definitionen af den omhandlede vare.

5. *Den endelige underretningsskrivelse*

23 Den 30. juni 2006 udfærdigede Kommissionen den endelige underretningsskrivelse. Den anførte heri, at ved definitionen af den pågældende vare var det fast praksis hos EU-institutioner først og fremmest at tage varens grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber i betragtning, og at modeller, der er klassificeret i forskellige varesegmenter, desuden normalt betragtedes som en enkelt vare, medmindre der foreligger »klare skillelinjer« mellem de forskellige segmenter.

24 Kommissionen fandt, at undersøgelsen havde vist, at den traditionelle opdeling i tre segmenter af markedet for store kombinerede kølefryseskabe var uomtvistet, og enhver forretningsdrivende på dette område var bekendt med den, således at det ikke var berettiget at medtage alle kombinerede kølefryseskabe i definitionen af den omhandlede vare som anmodet af LG.

25 Derpå bemærkede Kommissionen, at hverken de fysiske egenskaber (to døre anbragt side om side og apparatets bredde) eller hensynet til markedsføring og opfattelsen hos forbrugerne berettigede, at modellen med tre døre skulle udelukkes fra definitionen af den omhandlede vare. Heraf sluttede Kommissionen, at »three door side by side«-modellen skulle være omfattet af denne definition.

6. *Den endelige reviderede underretningsskrivelse*

26 Der blev givet interesserede parter en frist til at fremsætte bemærkninger til den endelige underretningsskrivelse, som udløb den 11. juli 2006.

27 Den 5. og 6. juli 2006 tilsendte formanden for det rådgivende udvalg medlemsstaterne dokumenterne vedrørende de endelige foranstaltninger, som Kommissionen havde til hensigt at foreslå.

28 Den 11. juli 2006 fremsatte sagsøgeren og LG deres bemærkninger til den endelige underretningsskrivelse. Sagsøgeren bekræftede, at den støttede Kommissionens definition af den omhandlede vare, mens LG på ny anfægtede Kommissionens argumentation og konklusioner i denne henseende.

29 Ved skrivelse af 14. juli 2006 meddelte Kommissionen medlemsstaterne, at den havde ændret sin holdning vedrørende definitionen af den omhandlede vare, hvorfra den fremover ville udelukke køleskabe med tre døre.

30 Ved skrivelse af 17. juli 2006 til kommissionsmedlemmet med ansvar for handel anfægtede sagsøgeren denne holdningsændring, som virksomheden uformelt havde fået kendskab til.

31 Ved skrivelse af 19. juli 2006 sendte Kommissionen den endelige reviderede underretningsskrivelse til sagsøgeren og informerede den om denne ændring. I dette dokument bemærkede Kommissionen følgende:

»Yderligere dokumentation til støtte for definitionen af »side by side«-køleskabe på basis af deres indre konfiguration i form af rummenes arrangement og ikke på basis af dørenes placering blev leveret af den ovennævnte eksportør. Efter fremlæggelsen af de endelige oplysninger blev vurderingerne fra ledende forskningsinstitutter og klassificeringsorganer, hvoraf de fleste definerer »side by side«-køleskabe på basis af indre konfiguration og ikke på basis af dørenes placering, yderligere bedømt i lyset af den supplerende dokumentation leveret af samme eksportør. Dette førte til den konklusion, at modellen med tre døre med hensyn til fysiske egenskaber ikke kan betragtes som hørende til »side by side«-segmentet […]. Hvad angår forbrugernes opfattelse fremlagde såvel klageren som EF-erhvervsgrenen forbrugerundersøgelser til støtte for deres respektive synspunkter; disse undersøgelser modsagde hinanden. På dette område kunne der således ikke drages nogen konklusion til fordel det ene eller det andet synspunkt.

Det følger af det ovennævnte, at modellen med tre døre bør betragtes som hørende til segmentet »bottom mount«-køleskabe og ikke segmentet »side by side«-køleskabe. […]

Følgelig blev det fundet hensigtsmæssigt at revidere varedefinitionen som fastlagt ved forordningen om midlertidig told. Den pågældende vare defineres derfor endeligt som kombinerede køle- og fryseenheder med en kapacitet på over 400 liter, med fryser og kølerum anbragt side om side, med oprindelse i Republikken Korea og for tiden klassificeret under KN-kode ex 8418 10 20.«

32 Der blev givet sagsøgeren og andre interesserede parter en frist til at fremsætte bemærkninger, som udløb den 31. juli 2006.

33 Den 19. og 20. juli 2006 samledes det rådgivende udvalg og undersøgte de endelige foranstaltninger, som Kommissionen havde til hensigt at foreslå Rådet for Den Europæiske Union, herunder den nye definition af den omhandlede vare, som »three door side by side«-kølefryseskabe ikke var omfattet af.

34 Ved skrivelser af 28. juli 2006 kritiserede sagsøgeren og Conseil européen de la construction d'appareils domestiques (CECED) ændringen i definitionen af den omhandlede vare i den endelige reviderede underretningsskrivelse.

35 Den 31. juli 2006 forelagde Kommissionen Rådet forslag til forordning — KOM(2006) 436 endelig — om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse »side by side«-køleskabe med oprindelse i Republikken Korea.

36 Kommissionen besvarede sagsøgerens bemærkninger af 28. juli 2006 ved skrivelse af 9. august 2006.

7. *Den anfægtede forordning*

37 Den 25. august 2006 vedtog Rådet forordning (EF) nr. 1289/2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse »side by side«-køleskabe med oprindelse i Republikken Korea (EUT L 236, s. 11, herefter »den anfægtede forordning«).

38 Den anfægtede forordning indeholder i artikel 1 følgende bestemmelse:

»Der indføres en endelig antidumpingtold på »side by side«-køleskabe, dvs. kombinerede køle- og fryseenheder med en kapacitet på over 400 liter, med fryser og kølerum anbragt side om side, med oprindelse i Republikken Korea og henhørende under KN-kode ex 8418 10 20 (TARIC-kode 8418 10 20 91).«

Retsforhandlinger og parternes påstande

39 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 17. november 2006 har sagsøgeren anlagt denne sag.

40 Meddelelsen vedrørende sagsanlægget blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 30. december 2006 (EUT C 326, s. 67).

41 Ved skrivelser indleveret til Rettens Justitskontor henholdsvis den 11. januar og den 14. februar 2007 har Kommissionen og LG fremsat begæring om at måtte intervenere i sagen til støtte for Rådets påstande.

42 Ved skrivelser indleveret til Rettens Justitskontor den 9. februar 2007 har CECED og Electrolux fremsat begæring om at måtte intervenere i sagen til støtte for sagsøgerens påstande.

43 Ved kendelse af 26. februar 2007 har formanden for Rettens Tredje Afdeling tilladt Kommissionen at intervenere.

44 Ved kendelse af 10. maj 2007 har formanden for Rettens Tredje Afdeling tilladt CECED og LG at intervenere.

45 Ved skrivelse indleveret til Rettens Justitskontor den 22. juni 2007 har Den Italienske Republik fremsat begæring om at måtte intervenere i sagen til støtte for sagsøgerens påstande.

46 Ved kendelse af 4. september 2007 har formanden for Rettens Tredje Afdeling tilladt Den Italienske Republik at intervenere.

47 Da sammensætningen af Rettens afdelinger er blevet ændret, er den refererende dommer blevet tilknyttet Sjette Afdeling, og den foreliggende sag er følgelig blevet henvist til denne afdeling.

48 Ved kendelse af 10. januar 2008 gav Retten (Sjette Afdeling) afslag på anmodningen om intervention fra Electrolux.

49 Ved kendelse af 8. oktober 2009 tog formanden for Rettens Sjette Afdeling sagsøgerens begæring om fortrolig behandling af visse af sine dokumenter i forhold til CECED og LG til følge, med forbehold af et af de pågældende dokumenter, for hvilket begæringen om fortrolig behandling i forhold til LG blev afvist. Den fulde ordlyd af dette sidste dokument blev derfor meddelt LG.

50 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Sjette Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling og som en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse anmodet parterne om skriftligt at besvare en række spørgsmål. Parterne har efterkommet denne anmodning inden for den fastsatte frist.

51 Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret spørgsmål fra Retten under retsmødet den 11. november 2009.

52 Sagsøgeren har, støttet af Den Italienske Republik og CECED, nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede forordning annulleres, for så vidt som definitionen af den pågældende/samme vare, som Rådet har lagt til grund, ikke omfatter alle store kombinerede køle- og fryseenheder med mindst to ydre døre, anbragt side om side.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

53 Rådet har, støttet af Kommissionen og LG, nedlagt følgende påstande:

— Afvisning af sagen eller frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

54 Da dommer T. Tchipev havde forfald efter afslutningen af den mundtlige forhandling, er sagen blevet henvist til afdelingsformanden A.W.H. Meij som refererende dommer, og dommer V. Vadapalas blev i henhold til procesreglementets artikel 32, stk. 3, udpeget for at afdelingen kunne blive beslutningsdygtig.

55 Ved kendelse af 5. juli 2010 har Retten (Sjette Afdeling) i dennes nye sammensætning genåbnet den mundtlige forhandling, og parterne blev underrettet om, at de ville blive hørt i et nyt retsmøde den 8. september 2010.

56 Ved skrivelser af 9., 12., 14., 15. og 16. juli 2010 meddelte sagsøgeren, Rådet, Kommissionen, CECED, LG og Den Italienske Republik Retten, at de gav afkald på at blive hørt på ny.

57 Formanden for Rettens Sjette Afdeling besluttede derfor at afslutte den mundtlige forhandling.

Retlige bemærkninger

1. *Den påståede tilsidesættelse af procesreglementets artikel 116, stk. 6*

58 Under retsmødet bemærkede Rådet, at Den Italienske Republik ikke i sin begæring om intervention kunne afgive indlæg om realiteten, som først kunne være blevet afgivet under den mundtlige forhandling.

59 Retten bemærker, at i henhold til procesreglementets artikel 116, stk. 6, har en intervenient, der som Den Italienske Republik har fremsat sin interventionsbegæring efter udløbet af fristen på seks uger i henhold til procesreglementets 115, stk. 1, som løber fra offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* af meddelelsen om sagens anlæg, kun ret til at deltage i den mundtlige forhandling, at få tilstillet retsmøderapporten og fremsætte sine bemærkninger under retsmødet på grundlag af retsmøderapporten (Domstolens dom af 26.3.2009, sag C-113/07 P, Selex Sistemi Integrati mod Kommissionen, Sml. I, s. 2207, præmis 36).

60 Det må imidlertid, som Den Italienske Republik har gjort gældende i retsmødet, bemærkes, at de bemærkninger, som den fremsatte i sin begæring om intervention, udelukkende udgjorde begrundelsen til støtte for denne begæring, og at de derfor ikke vedrørte realiteten.

61 Det skal således fastslås, at forskrifterne i procesreglementets artikel 116, stk. 6, ikke er blevet tilsidesat.

2. *Annullationspåstanden*

Formaliteten

Parternes argumenter

62 Rådet har gjort gældende, at sagen skal afvises, idet sagsøgeren kun har nedlagt påstand om delvis annullation af den anfægtede forordning, for så vidt som definitionen af den pågældende/samme vare, som Rådet har lagt til grund, ikke omfatter alle store kombinerede køle- og fryseenheder med mindst to ydre døre, anbragt side om side. Rådet har i den forbindelse påberåbt sig den retspraksis, hvorefter en EU-retsakt kun kan annulleres delvis, såfremt de elementer, der kræves annulleret, kan udskilles fra den øvrige del af retsakten.

63 Rådet bestrider ligeledes den påstand, som sagsøgeren nedlagde i sin replik, om, at det fastslås, at annullationen af den anfægtede forordning eller forordningens artikel 1 skal ledsages af, at den anfægtede retsakt opretholdes i sin foreliggende form, indtil de kompetente EU-institutioner har truffet de foranstaltninger, som opfyldelsen af Rettens annullationsdom kræver. Denne påstand ville betyde, at sagsgenstanden under proceduren ændres, således at Retten ville træffe afgørelse ultra petita, hvis den skulle annullere den anfægtede forordning i sin helhed eller dens artikel 1.

64 Rådet har endelig anført, at Retten ikke kan rette en fejl begået af EU-institutionerne ved at erklære »den i sidste øjeblik vedtagne udelukkelse« af køleskabe med tre døre fra anvendelsesområdet for de omtvistede antidumpingforanstaltninger for ugyldig.

65 Sagsøgeren har bestridt de af Rådet fremførte anbringender til støtte for, at søgsmålet bør afvises.

Rettens bemærkninger

66 Retten finder, at det i den foreliggende sag er ufornødent at tage stilling til de argumenter, som Rådet har fremført til støtte for at påstå sagen afvist, da sagsøgerens annullationspåstand under alle omstændigheder skal forkastes (jf. i denne retning Domstolens dom af 23.3.2004, sag C-233/02, Frankrig mod Kommissionen, Sml. I, s. 2759, præmis 26).

Realiteten

67 Sagsøgeren har fremført fire anbringender til støtte for sin annullationspåstand. For det første har Rådet og Kommissionen tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar vedrørende »den i sidste øjeblik vedtagne udelukkelse« af køleskabe med tre døre fra definitionen af den omhandlede vare. For det andet har institutionerne ikke rådført sig »rettidigt« med medlemsstaterne i forbindelse med det rådgivende udvalg om denne udelukkelse, i strid med grundforordningens artikel 15, stk. 2. For det tredje er den anfægtede forordning ikke tilstrækkeligt begrundet med hensyn til den omtvistede

udelukkelse. Endelig og for det fjerde har institutionerne begået en retlig fejl ved valget af den metode, der benyttes til at definere den omhandlede vare.

Det første anbringende om tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar vedrørende udelukkelsen af køleskabe med tre døre fra definitionen af den omhandlede vare

— Parternes argumenter

68 For det første har sagsøgeren anført, at Kommissionen udarbejdede den endelige reviderede underretningsskrivelse den 19. juli 2006, og at Kommissionen i henhold til grundforordningens artikel 20, stk. 5 (nu artikel 20, stk. 5, i forordning nr. 1225/2009), var forpligtet til at give interesserede parter en frist på mindst ti dage til at fremsætte bemærkninger. Kommissionen forelagde imidlertid forslaget om endelige foranstaltninger for Rådet den 31. juli 2006, dvs. »få timer« efter udløbet af den frist, der var fastsat for disse parter til at fremkomme med bemærkninger (jf. præmis 32 ovenfor).

69 Sagsøgeren bemærker, at en ændring i definitionen af den samme vare vedrører et »grundlæggende element« i antidumpingproceduren, og at den er meget usædvanlig på et fremskredent trin i proceduren. Sagsøgeren har således tilsendt Kommissionen 30 siders bemærkninger, ledsaget af 13 nye bilag, hvortil der på ingen måde henvises i den anfægtede forordning. Sidstnævnte indeholder således udelukkende

de betragtninger, som allerede er indeholdt i den endelige reviderede underretningsskrivelse, som blev fremsendt den 19. juli 2006.

70 Sagsøgeren har ligeledes bemærket, at den omstændighed, at Kommissionen ventede indtil den 9. august 2006 med at besvare sagsøgerens bemærkninger, og dette på detaljeret måde, godtgør, at dens bemærkninger var relevante og krævede en grundig undersøgelse, som ikke blev foretaget, før Kommissionen ændrede det endelige forslag og fremlagde det for Rådet den 31. juli 2006. Under disse omstændigheder har det forhold, at Kommissionen ikke gav sig selv tilstrækkelig tid til at undersøge sagsøgerens bemærkninger, frataget sidstnævntes ret til forsvar dens effektive virkning.

71 I denne henseende har sagsøgeren anført, at fristen i grundforordningens artikel 20, stk. 5, ikke blot udgør en formalitet, som skal overholdes, men tilsigter at beskytte rettighederne for de berørte parter til at blive hensigtsmæssigt hørt.

72 For det andet har sagsøgeren i replikken gjort gældende, at med undtagelse af to skrivelser og et notat fra de amerikanske myndigheder, som Rådet har vedlagt som bilag til svarskriftet med henblik på at påvise den lobbyvirksomhed, som definitionen af den omhandlede vare havde været omfattet af indtil sidste øjeblik, er ingen af de dokumenter og telefonsamtaler, som fik indflydelse på de endelige konklusioner, som Kommissionen nåede frem til, vedlagt den ikke-fortrolige version af Kommissionens sagsakter og således bragt til de interesserede parters kundskab. Rådet handlede herved i strid med sagsøgerens ret til forsvar. Rådet tilsidesatte ligeledes hensynet til en retfærdig rettergang og princippet om processuel ligestilling, idet den ikke gav aktindsigt i alle dokumenter vedrørende lobbyvirksomheden hos Kommissionen.

73 Rådet har bestridt dette anbringendes rigtighed og de af sagsøgeren i replikken fremførte argumenter.

— Rettens bemærkninger

74 Retten til forsvar er et grundlæggende princip i EU-retten, ifølge hvilket virksomheder, der berøres af en undersøgelse, der afsluttes med vedtagelsen af en antidumpingforordning, skal have mulighed for under den administrative procedure effektivt at fremsætte deres bemærkninger vedrørende rigtigheden og relevansen af de påberåbte faktiske omstændigheder (jf. Rettens dom af 28.10.2004, sag T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic mod Rådet, Sml. II, s. 3663, præmis 288 og 289 og den deri nævnte retspraksis).

75 Dette krav gennemføres i grundforordningens artikel 20, der i stk. 4 (artikel 20, stk. 4, er nu blevet artikel 20, stk. 4, i forordning nr. 1225/2009) bestemmer, at den endelige fremlæggelse af oplysninger skal ske skriftligt. Når den endeligt vedtagne beslutning er baseret på andre omstændigheder og betragtninger end dem, som er gengivet i de endelige oplysninger, »skal disse fremlægges snarest muligt«. Grundforordningens artikel 20, stk. 5, præciserer, at »bemærkninger, der fremsættes efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, [kun tages] i betragtning, hvis de modtages inden for en frist, som Kommissionen fastsætter i hvert enkelt tilfælde, og som skal være mindst ti dage, idet der tages […] hensyn til sagens hastende karakter«.

76 I den foreliggende sag er det ubestridt, at Kommissionen tilsendte sagsøgeren den endelige reviderede underretningsskrivelse den 19. juli 2006 og gav virksomheden en frist, som udløb den 31. juli 2006, til at reagere. Det er endvidere ubestridt, at

sagsøgeren den 28. juli 2006 fremsatte sine bemærkninger til den endelige reviderede underretningsskrivelse, og at Kommissionen forelagde Rådet forslaget til den endelige forordning den 31. juli 2006, dvs. 12 dage efter, at den endelige reviderede underretningsskrivelse blev meddelt sagsøgeren. Heraf følger, at Kommissionen var i besiddelse af de bemærkninger, den havde modtaget fra sagsøgeren inden udløbet af den i grundforordningens artikel 20, stk. 5, fastsatte frist på ti dage, og at Kommissionen ventede indtil denne sidste frist for at fremlægge forslaget til den endelige forordning for Rådet.

77 Det bemærkes i øvrigt, at den omstændighed, at et forslag til endelig forordning, der er fremlagt for Rådet, rundsendes i Kommissionen i henhold til en skriftlig procedure med henblik på at indhente samtykke hos institutionens medlemmer, ikke svækker sagsøgerens mulighed for at blive hensigtsmæssigt hørt, eftersom Kommissionen i givet fald kan indstille denne skriftlige procedure eller ændre udkastet til forslag, efter at de berørte parter har indgivet bemærkninger.

78 Herefter må det konkluderes, at Kommissionen ikke har tilsidesat grundforordningens artikel 20, stk. 5. Der kan af den grund ikke fastslås nogen tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar.

79 Denne konklusion kan ikke ændres af det af sagsøgeren fremførte argument, hvorefter selskabets ret til forsvar og til at blive underrettet er blevet tilsidesat, idet visse skrivelser og notaterne vedrørende telefonsamtaler ikke blev meddelt det, i strid med grundforordningens artikel 20.

80 I denne forbindelse skal det bemærkes, at sagsøgeren udledte, at der foreligger yderlige dokumenter, som ikke er blevet meddelt sagsøgeren, i forhold til dem, som Rådet har fremlagt under retsforhandlingerne for Retten, nemlig to skrivelser, som de amerikanske myndigheder sendte til Kommissionen, og en intern e-mail fra Kommissionens tjenestegrene om en telefonsamtale med de amerikanske myndigheder.

81 Det skal imidlertid bemærkes, at sagsøgeren blot antager, uden påvisning, at der foreligger yderligere dokumenter, som fik indflydelse på Kommissionens endelige konklusioner.

82 Sagsøgeren kan således ikke gøre den manglende meddelelse af sådanne dokumenter gældende til støtte for sit anbringende.

83 På baggrund af det ovenstående forkastes det første anbringende.

Det andet anbringende om den manglende »rettidige« rådføring med medlemsstaterne i det rådgivende udvalg om udelukkelsen af køleskabe med tre døre fra definitionen af den omhandlede vare

— Parternes argumenter

84 Sagsøgeren har bemærket, at formanden for det rådgivende udvalg i henhold til grundforordningens artikel 15, stk. 2, andet punktum (nu artikel 15, stk. 2, andet punktum, i forordning nr. 1225/2009), hurtigst muligt og senest ti dage før mødet i udvalget skal tilsende medlemsstaterne alle relevante oplysninger.

85 Denne bestemmelse er blevet tilsidesat i det foreliggende tilfælde, da det rådgivende udvalg ikke kunne fremkomme med sin udtalelse på et fuldstændigt grundlag, da udvalgets medlemmer ikke havde modtaget alle relevante oplysninger ti dage inden mødet den 19. og 20. juli 2006, idet medlemmerne først den 14. juli 2006 blev underrettet om Kommissionens beslutning om at udelukke køleskabe med tre døre fra definitionen af den omhandlede vare.

86 Denne sagsbehandlingsfrist på ti hverdage blev indsat i grundforordningen for at sikre respekt for de berørte parters rettigheder og retssikkerhedsprincippet. Pligten til at rådføre sig rettidigt med medlemsstaterne i det rådgivende udvalg udgør en væsentlig formforskrift, for så vidt som den kan have konsekvenser for indholdet af den endelige vedtagne retsakt. Høringen af medlemsstaterne i det rådgivende udvalg vil således kunne medføre, at Kommissionen ændrer sin opfattelse.

87 Sagsøgeren tilføjer, at Kommissionens kursændring med hensyn til definitionen af den omhandlede vare har indledt en »helt ny diskussion«, som medlemmerne af det rådgivende udvalg havde brug for tid til at forberede sig til.

88 Rådet bestrider, at sagsøgerens anbringender er begrundet.

— Rettens bemærkninger

89 Det fremgår af sagen, at det rådgivende udvalg i forbindelse med dets møde den 19. og 20. juli 2006 afgav udtalelse om Kommissionens forslag om endelige foranstaltninger i lyset af de oplysninger, som medlemsstaterne først fik en fuldstændig indberetning om den 14. juli 2006.

90 Det følger heraf, at medlemsstaterne i strid med forskrifterne i grundforordningens artikel 15, stk. 2, ikke ti hverdage inden mødet i det rådgivende udvalg modtog alle relevante oplysninger for at kunne tage stilling til Kommissionens beslutning om at udelukke køleskabe med tre døre fra definitionen af den omhandlede vare.

91 Tilsidesættelsen af den frist, der er fastsat i grundforordningens artikel 15, stk. 2, kan dog ikke i sig selv udgøre en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter med den virkning, at høringen af medlemsstaterne i det rådgivende udvalg, og dermed også den definition af den omhandlede vare, som er anført i den anfægtede forordning, var ugyldig.

92 Ifølge betragtning 17 til forordning nr. 461/2004, som har ændret grundforordningen i denne henseende, »bør« de oplysninger, der videregives til medlemsstaterne i det rådgivende udvalg, sendes senest ti dage før den mødedato, formanden for det rådgivende udvalg har fastsat, »[f]or at medlemsstaterne kan få tilstrækkelig tid til at overveje disse oplysninger«.

93 Det følger af ordlyden af denne betragtning, og navnlig anvendelsen af konditionalis (»bør«), at overholdelsen af den pågældende frist ikke er krævet som en forudsætning for gyldigheden af høringen af medlemsstaterne i det rådgivende udvalg, men at den derimod kan opfylde betingelserne i grundforordningens artikel 15, stk. 2, for så vidt som medlemsstaterne reelt har tilstrækkelig tid til at undersøge de oplysninger, som formanden for det rådgivende udvalg meddeler dem (jf. analogt Rettens dom af 14.12.2004, sag T-317/02, FICF m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 4325, præmis 188 og den deri nævnte retspraksis).

94 Sagsøgeren har imidlertid ikke godtgjort, at medlemsstaterne blev berøvet den nødvendige tid til at gøre sig fyldestgørende bekendt med oplysningerne vedrørende Kommissionens nye definition af den omhandlede vare, og at det rådgivende udvalg af denne grund ikke kunne fremkomme med sin udtalelse på et fuldstændigt grundlag.

95 Det fremgår derimod af sagen, at spørgsmålet vedrørende definitionen af den omhandlede vare var blevet drøftet i detaljer af medlemsstaternes repræsentanter på en række møder i det rådgivende udvalg under undersøgelsen, og at denne definition bl.a. havde været behandlet i dokumenterne vedrørende de endelige foranstaltninger, som Kommissionen meddelte medlemsstaterne den 5. juli 2006.

96 Det skal derfor fastslås, at tilsidesættelsen af den frist, der er fastsat ved grundforordningens artikel 15, stk. 2, ikke havde betydning for høringsprocedurens udfald, eller følgelig for den definition af den omhandlede vare, som i sidste ende blev anført i den anfægtede forordning (jf. i denne retning Rettens dom af 10.7.1991, sag T-69/89, RTE mod Kommissionen, Sml. II, s. 485, præmis 27, og af 27.11.1997, sag T-290/94, Kaysersberg mod Kommissionen, Sml. II, s. 2137, præmis 88).

97 Derfor har Den Italienske Republik under retsmødet ugrundet anført, at tilsidesættelsen af den pågældende frist havde frataget medlemmerne af det rådgivende udvalg muligheden for effektivt at anfægte ændringen i definitionen af den omhandlede vare.

98 I denne forbindelse bemærkes endvidere, at Rådet uimodsagt har præciseret, at selv om visse medlemsstater i løbet af dette møde havde søgt om og fået en yderligere frist, som udløb den 27. juli 2006, for at fremsætte deres skriftlige udtalelser til Kommissionens forslag om endelige foranstaltninger, havde ingen af disse imidlertid udtalt, at denne frist var utilstrækkelig, eller anmodet om en yderligere frist til at udtale sig.

99 På grundlag af det anførte må det andet anbringende forkastes.

Det tredje anbringende om utilstrækkelig begrundelse i den anfægtede forordning med hensyn til definitionen af den omhandlede vare

— Parternes argumenter

100 Sagsøgeren har anført, at den anfægtede forordnings begrundelse med hensyn til definitionen af den omhandlede vare, der i sidste ende blev anført heri, ikke gør det muligt for selskabet at forstå eller anfægte berettigelsen af Rådets og Kommissionens endelige konklusioner på dette punkt, og Retten kan ikke udøve sin prøvelsesret i denne forbindelse.

101 I betragtning af den grundlæggende og sene karakter af Kommissionens kursændring i definitionen af den omhandlede vare, er den anfægtede forordnings begrundelse ikke tilstrækkelig til at give mulighed for at forstå argumentationen i svaret på de udførlige fremsatte argumenter og beviser angående dette begreb, som blev fremlagt i mere end et år.

102 I stedet for blot at formulere en ny definition af den omhandlede vare, idet der støttedes på de tidligere anvendte faktiske og væsentlige omstændigheder, burde institutionerne have forklaret, hvorfor kriteriet om den indre konfiguration af store kombinerede køle- og fryseenheder, alene støttet på disses fysiske egenskaber, skulle erstatte kriteriet om deres ydre kendetegn, nemlig tilstedeværelsen af mindst to adskilte døre, side om side, selv om dette hidtil blev betragtet som passende for apparaternes fysiske egenskaber på den ene side og forbrugernes opfattelse på den anden side.

103 Institutionerne kunne ikke summarisk afvise sidstnævnte parameter, når de interesserede parter og Kommissionen havde diskuteret det voldsomt, og det var blevet anset for det bærende element i den oprindelige definition af den omhandlede vare. Betragtningen om, at forbrugernes opfattelse ikke længere var afgørende, var ikke tilstrækkeligt begrundet. Når EU-institutioner, som i det foreliggende tilfælde, afviser modstridende forbrugerundersøgelser, burde de forklare, hvorledes en sådan modstrid i særlig grad er til besvær for dem.

104 Det er i den anfægtede forordnings betragtninger anført, at EU-institutionerne blev foranlediget til at udelukke modellen med tre døre fra definitionen af den omhandlede vare efter nærmere at have behandlet vurderingerne fra bestemte forskningsinstitutter og klassificeringsorganer, i lyset af den yderligere dokumentation, som LG fremlagde efter meddelelsen af den endelige underretningsskrivelse.

105 Imidlertid har LG på den ene side ikke fremlagt noget yderligere bevis, men blot begrænset sig til at gentage, at den indre konfiguration af produktet var vigtigere end dets ydre fysiske egenskaber, og fremsendt en skrivelse dateret den 10. juli 2006 fra et institut, der gentog en udtalelse, som selskabet havde forelagt Kommissionen i april 2006, hvori det kritiserede Kommissionen for ikke at være af samme opfattelse i den endelige underretningsskrivelse.

106 På den anden side har Rådet og Kommissionen ikke forklaret, hvorfor vurderingerne fra bestemte forskningsinstitutter og klassificeringsorganer, hvoraf de fleste definerer »side by side«-køleskabe på basis af deres indre konfiguration og ikke på basis af dørenes placering, havde foranlediget dem til at konkludere, at modellen med tre døre med hensyn til fysiske egenskaber ikke kunne betragtes som hørende til kombinerede »side by side«-segmentet. Rådet og Kommissionen har heller ikke kontrolleret den anseelse, der tilkommer disse institutioner, der betegnes som hørende til de vigtigste.

107 Endvidere burde Rådet og Kommissionen havde forklaret, hvorfor bestemte beviser i sagens akter allerede i oktober 2005 ikke var blevet betragtet som overbevisende med henblik på undersøgelsen, og hvorfor de heller ikke havde taget andre beviselementer i betragtning, som f.eks. publikationer fra uafhængige forbrugersammenslutninger, hvoraf bestemte udtrykkeligt vedrører »three door side by side«-kølefryseskabe.

108 Sagsøgeren tilføjer, at institutionerne ikke følger en praksis, hvorefter der sondres inden for definitionen af den omhandlede vare, medmindre der foreligger »klare skillelinjer« mellem de forskelle segmenter. I det foreliggende tilfælde foreligger der ingen »klar skillelinje« mellem kombinerede »side by side«-køleskabe med to døre og dem med tre døre. Institutionerne har ikke forklaret, hvorfor de i mangel af en »klar skillelinje« følte sig forpligtet til selv at foretage en sondring.

109 Endelig har sagsøgeren antaget, at institutionernes »pludselige« kursændring var forårsaget af en »lobbyvirksomhed i sidste øjeblik«, hvis elementer dog ikke fremgår af den anfægtede forordnings begrundelse.

110 Rådet bestrider, at sagsøgerens anbringender er begrundet.

— Rettens bemærkninger

111 Det bemærkes, at begrundelsen for en retsakt fra EU-institutionerne klart og utvetydigt skal angive de betragtninger, som den institution, der har udstedt den anfægtede retsakt, har lagt til grund, således at de berørte parter kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning, og således at den kompetente ret kan udøve sin

prøvelsesret (Rettens dom af 27.9.2005, forenede sager T-134/03 og T-135/03, Common Market Fertilizers mod Kommissionen, Sml. II, s. 3923, præmis 156).

112 Det nærmere indhold af begrundelseskravet skal fastlægges i lyset af den konkrete sags omstændigheder, navnlig indholdet af den pågældende retsakt, indholdet af de anførte grunde samt den interesse, som retsaktens adressater samt andre, der må anses for umiddelbart og individuelt berørt af retsakten, kan have i begrundelsen (Domstolens dom af 2.4.1998, sag C-367/95 P, Kommissionen mod Sytraval og Brink's France, Sml. I, s. 1719, præmis 63).

113 Spørgsmålet, om en retsakts begrundelse er tilstrækkelig, skal ikke blot vurderes i forhold til ordlyden, men ligeledes til den sammenhæng, hvori den indgår, samt under hensyn til alle de retsregler, som gælder på det pågældende område (Domstolens dom af 29.2.1996, sag C-56/93, Belgien mod Kommissionen, Sml. I, s. 723, præmis 86, og dommen i sagen Kaysersberg mod Kommissionen, præmis 150).

114 Når en forordning om indførelse af en endelig antidumpingtold som i det foreliggende tilfælde indgår i en generel ordning af foranstaltninger, kan det ikke kræves, at begrundelsen specificerer de ofte meget talrige og komplicerede faktiske og retlige detaljer, som omfattes af forordninger, eller at institutionerne tager stilling til alle de argumenter, som parterne gør gældende. Det er tilstrækkeligt, at ophavsmanden til retsakten angiver de faktiske omstændigheder og juridiske overvejelser, der har en væsentlig betydning i den anfægtede forordnings opbygning.

115 Begrundelsen i en forordning om indførelse af antidumpingtold skal ganske vist især vurderes i forhold til de oplysninger, som de berørte parter er blevet meddelt af EU-institutionerne, og parternes bemærkninger under undersøgelsesproceduren. Institutionerne er dog ikke forpligtet til specifikt at begrunde, hvorfor de ikke har taget hensyn til de forskellige argumenter, der er fremsat af de berørte parter. Det er tilstrækkeligt, at forordningen klart angiver, hvilke hovedfaktorer der er lagt til grund

for deres gennemgang, såfremt det fremgår, hvorfor de har afvist parternes argumenter, der blev fremlagt under den administrative procedure.

116 Desuden skal en forordning om indførelse af antidumpingtold efter afslutningen af en undersøgelsesprocedure kun begrundes under hensyn til den helhed af elementer, faktiske omstændigheder og retsforskrifter, som er relevante for den vurdering, der er indeholdt i akten. Begrundelsen for en sådan retsakt har ikke til formål at forklare udviklingen i institutionernes standpunkt under den administrative procedure, og den har dermed ikke til formål at begrunde forskelle mellem den løsning, der vælges i den endelige akt, og et midlertidigt standpunkt, der er indeholdt i dokumenter, som er sendt til de berørte parter under denne procedure med henblik på at give de berørte parter lejlighed til at fremkomme med deres bemærkninger. Begrundelsespligten pålægger således heller ikke institutionerne at forklare baggrunden for, at et standpunkt på et givent tidspunkt i den administrative procedure eventuelt ikke var underbygget.

117 Som det fremgår af betragtning 10 og 11 til den anfægtede forordning, beror definitionen af den omhandlede vare i det foreliggende tilfælde på to antagelser om den traditionelle opdeling i tre segmenter af markedet for store kombinerede kølefryseskabe (jf. præmis 6 ovenfor) og en »klar skillelinje« mellem disse tre forskellige segmenter.

118 Ved bedømmelsen af, om store kombinerede kølefryseskabe med tre døre henhører under segmentet kombinerede »bottom mount«-køleskabe eller segmentet kombinerede »side by side«-køleskabe, har Kommissionen i betragtning 13 til den anfægtede forordning indledningsvis defineret den omhandlede vare på grundlag af dens ydre kendetegn, nemlig tilstedeværelsen af mindst to adskilte låger, side om side, ved at hense både til varens fysiske egenskaber og forbrugernes opfattelse, idet sagsøgeren har defineret og markedsført modellen med tre døre som »side by side«-køleskab.

119 I mangel af afgørende beviser og en almindeligt anvendt definition af kombinerede »side by side«-køleskabe angives det i samme betragtning, at Kommissionen i forbindelse med den foreløbige undersøgelse ikke har fundet, at det forskellige køle- og fryserumsarrangement ved »side by side«-køleskabe og modellen med tre døre udgjorde en afgørende skillelinje, som gør det muligt at udelukke modellen med tre døre fra definitionen af den omhandlede vare.

120 Som det fremgår af betragtning 14 til den anfægtede forordning, var Kommissionen imidlertid af den opfattelse, at det var nødvendigt at foretage en bredere bedømmelse af vurderingerne fra ledende forskningsinstitutter og klassificeringsorganer, hvoraf de fleste definerer »side by side«-køleskabe på basis af indre konfiguration og ikke på basis af dørenes placering.

121 Det anføres i samme betragtning, at Kommissionen således så sig nødsaget til at ændre definitionen af den omhandlede vare, som er anført i den midlertidige forordning, og i sidste ende udelukke modellen med tre døre fra segmentet kombinerede »side by side«-køleskabe, således som det følger af betragtning 15 til den anfægtede forordning.

122 I denne forbindelse præciseres det i betragtning 14 til den anfægtede forordning, at Kommissionen afviste kriteriet om forbrugernes opfattelse, for så vidt som det ikke var egnet til at understøtte nogen klar konklusion for eller imod medtagelsen af køleskabe med tre døre i definitionen af den omhandlede vare, på baggrund af de modstridende resultater som følge af de forbrugerundersøgelser, som sagsøgeren og EF-erhvervsgrenen havde fremlagt til støtte for deres respektive synspunkter.

123 Herefter var institutionerne, således som det er anført i betragtning 15 til den anfægtede forordning, af den opfattelse, at modellen med tre døre var omfattet af segmentet kombinerede »bottom mount«-køleskabe, og ikke segmentet »side by side«-køleskabe.

124 Det bør derfor lægges til grund, at institutionerne har begrundet deres beslutning om at udelukke kombinerede kølefryseskabe med tre døre fra definitionen af den omhandlede vare tilstrækkeligt, idet de bemærkede, at forbrugerundersøgelserne var modstridende, eftersom det fremgår af denne konstatering, at der på grund af tilstedeværelsen af en sådan modstrid ikke af disse undersøgelser kunne udledes nogen ubestridelig konklusion vedrørende kriteriet om forbrugernes opfattelse.

125 Efter at have fastslået, at det ikke var muligt at træffe afgørelse på grundlag af kriteriet om forbrugernes opfattelse, udtalte institutionerne sig om grundlaget for vurderingerne fra ledende forskningsinstitutter og klassificeringsorganer, hvoraf de fleste definerer »side by side«-køleskabe på basis af indre konfiguration og ikke på basis af dørenes placering.

126 En sådan henvisning udgør en tilstrækkelig begrundelse for den definition af den omhandlede vare, som er anvendt i den anfægtede forordning.

127 Det er således ikke begrundet, at sagsøgeren kritiserer institutionerne for ikke at have forklaret, hvorfor de i mangel af en »klar skillelinje« mellem kombinerede »side by side«-køleskabe med to døre og dem med tre døre anså sig for forpligtede til selv at foretage en sondring: Idet de bemærkede, at den vigtigste grundlæggende egenskab ved kombinerede »side by side«-køleskabe er køle- og fryserumsarrangementet, har institutionerne herved opstillet dette kriterium som skillelinje mellem kombinerede »side by side«-køleskabe og kombinerede køleskabe med tre døre, hvilket også uden nærmere oplysninger klart kan konstateres.

128 Endvidere bemærkes, at tilsidesættelse af begrundelsespligten er et anbringende om en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, der som sådant adskiller sig fra anbringendet om, at beslutningen er truffet af de urigtige grunde, idet prøvelsen af det sidstnævnte forhold henhører under behandlingen af beslutningens materielle rigtighed (dommen i sagen Kommissionen mod Sytraval og Brink's France, præmis 67; jf. ligeledes i denne retning Rettens dom af 19.6.2009, sag T-48/04, Qualcomm mod Kommissionen, Sml. II, s. 2029, præmis 179).

129 Med henblik på opfyldelse af begrundelsespligten behøvede institutionerne — som de gjorde — derfor blot at anføre begrundelsen for i sidste ende at udelukke kombinerede kølefryseskabe med tre døre fra definitionen af den omhandlede vare, i modsætning til det, som de havde anført i den oprindelige definition, om hvilken det i betragtning 17 til den midlertidige forordning i øvrigt udtrykkeligt anførtes, at den var midlertidig, og dette uden at være forpligtet til at behandle alle de faktiske og retlige spørgsmål, som er blevet behandlet under den administrative procedure, for at begrunde denne udelukkelse.

130 Det skal under disse omstændigheder fastslås, at den anfægtede forordnings begrundelse med hensyn til definitionen af den omhandlede vare gjorde det muligt for sagsøgeren — som i øvrigt var snævert inddraget i den administrative procedure, og af denne grund fortrolig med problemet med definitionen af den omhandlede vare — at forstå og anfægte berettigelsen af den løsning, som i sidste ende blev anvendt, og for Retten at udøve sin prøvelsesret i denne forbindelse, således som det også følger af gennemgangen af det fjerde anbringende.

131 Sagsøgerens argument, hvorefter ændringen i definitionen af den omhandlede vare var forårsaget af en »lobbyvirksomhed i sidste øjeblik«, hvilket ikke nævnes i betragtningerne til den anfægtede forordning, kan under alle omstændigheder ikke med føje påberåbes, eftersom det følger af det foregående, at den anfægtede forordning i fornødent omfang har redegjort for de elementer, faktiske omstændigheder og retsforskrifter, som er relevante for den vurdering, der er indeholdt i akten.

132 På baggrund af det ovenstående må det tredje anbringende forkastes.

Det fjerde anbringende om en retlig fejl begået ved valget af den metode, der anvendes til at definere den omhandlede vare

— Parternes argumenter

133 Sagsøgeren påstår, at den metode, der anvendes til at definere den omhandlede vare, er i strid med grundforordningens artikel 1, stk. 1 og 4, for så vidt som Rådet ikke har taget hensyn til forbrugernes opfattelse.

134 Sagsøgeren har således gjort gældende, at forskellene i de pågældende køleskabes fysiske egenskaber er så små, at de ikke har betydning for den endelige anvendelse af disse varer. Fysiske forskelle berettiger kun til at sondre mellem varer, når de er vigtige for forbrugerne. Eftersom forskellene med hensyn til køleskabenes fysiske egenskaber ingen indvirkning har på deres endelige anvendelse, kunne institutionerne ikke være uvidende om deres meget begrænsede virkning på forbrugernes opfattelse. Rådet har således begået en fejl ved at afvise beviselementerne vedrørende forbrugernes opfattelse i det foreliggende tilfælde.

135 Sagsøgeren bemærker i denne henseende, at Kommissionen i forordning (EØF) nr. 1418/88 af 17. maj 1988 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af serietilsluttede matrixslagprintere med oprindelse i Japan (EFT L 130, s. 12), selv anførte, at mindre forskelle, som ikke vedrører varernes grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber, kun gør det muligt at se bort fra ligheden mellem varerne i de tilfælde, hvor disse forskelle medfører, at anvendelsen af de pågældende varer, deres brug eller kundens opfattelse heraf, er meget forskellig (betragtning 12 til forordning nr. 1418/88). I det omfang EU-institutionerne fandt, at beviselementerne vedrørende forbrugernes opfattelse ikke var afgørende, burde de have anvendt en bredere definition af den omhandlede vare, inklusive køleskabe med tre døre.

136 Sagsøgeren har præciseret, at virksomheden ikke bestrider den faktuelle vurdering, som Rådet har foretaget med henblik på definitionen af den omhandlede vare, og har blot påberåbt sig en retlig fejl for så vidt angår den metode, der blev fulgt ved definitionen af den omhandlede vare.

137 Rådet har bestridt dette anbringendes rigtighed.

— Rettens bemærkninger

138 Det bemærkes for det første, at definitionen af den omhandlede vare som led i en antidumpingundersøgelse skal hjælpe ved udarbejdelsen af listen over de varer, som i givet fald skal pålægges en antidumpingtold. Med henblik herpå kan institutionerne tage hensyn til flere faktorer, såsom bl.a. varens fysiske, tekniske og kemiske egenskaber samt dens anvendelse, substituerbarhed, forbrugernes opfattelse

heraf, forhandlingskanalerne, fremstillingsprocessen, produktionsomkostningerne og kvaliteten.

139 I denne sag bemærkede Rådet i betragtning 13 til den anfægtede forordning, således som det følger af gennemgangen af det tredje anbringende, at fra begyndelsen af Kommissionens procedure er undersøgelsen af den omhandlede vare foretaget ved at tage hensyn til både fysiske og tekniske egenskaber og forbrugernes opfattelse af de omhandlede varer. I betragtning 14 til den anfægtede forordning konkluderede Rådet, efter at have gennemgået de pågældende beviser og vurderingerne fra bestemte ledende forskningsinstitutter og klassificeringsorganer for at bekræfte en definition af segmentet »side by side«-køleskabe på basis af indre konfiguration og ikke på basis af dørenes placering, at modellen med tre døre med hensyn til fysiske egenskaber ikke kunne betragtes som hørende til »side by side«-segmentet. Efter herefter at have undersøgt forbrugernes opfattelse fandt Rådet, at de beviser, som sagsøgeren og EF-erhvervsgrenen havde fremlagt herom, »modsagde hinanden«, således at de ikke gjorde det muligt at drage en klar konklusion med henblik på definitionen af den omhandlede vare.

140 Det må derfor fastslås, at Rådet, i modsætning til hvad sagsøgeren har hævdet, har undersøgt beviserne vedrørende forbrugernes opfattelse, men var kommet frem til den konklusion, at disse beviser var modstridende, og at de derfor ikke var afgørende med henblik på definitionen af den omhandlede vare. Sagsøgerens argument, hvorefter Rådet så bort fra forbrugernes opfattelse, må derfor afvises, da det er i strid med de faktiske forhold.

141 Hvad angår sagsøgerens påstand om, at fysiske forskelle kun berettiger at sondre mellem varer, når de er vigtige for forbrugerne, skal det bemærkes, at denne er uden holdepunkter i såvel forordningen som retspraksis. Som det således fremgår af præmis 138 ovenfor, kan EU-institutionerne tage hensyn til en lang række faktorer med

henblik på definitionen af den omhandlede vare, blandt hvilke varernes fysiske, tekniske og kemiske egenskaber naturligvis spiller en vigtig rolle, uden dog nødvendigvis at have forrang. Det kan under alle omstændigheder ikke antages, at forskelle med hensyn til de fysiske eller tekniske egenskaber kun er relevante, såfremt disse er afspejlet i forbrugernes opfattelse.

142 Hvad dernæst angår sagsøgerens anbringende om, at forskellene med hensyn til køleskabenes fysiske og tekniske egenskaber er små eller subtile, skal det blot bemærkes, at denne faktuelle vurdering ikke fremgår af den anfægtede forordning. Det fremgår derimod af betragtning 14 og 15 til denne forordning, at Rådet i højere grad lagde vægt på køleskabenes indre konfiguration, og ikke dørenes placering, og derefter fandt, at de således konstaterede forskelle berettigede, at modellen med tre døre ikke kunne betragtes som hørende til »side by side«-segmentet. Sagsøgeren har dog imidlertid udtrykkeligt undladt at anfægte Rådets faktuelle vurdering.

143 Det skal således konstateres, at den forudsætning, som sagsøgerens argumentation hviler på, hvorefter de undersøgte varers fysiske og tekniske egenskaber kun viser små forskelle, er baseret på en generel påstand, til støtte for hvilken der ikke er fremført noget bevis for at bekræfte dens realitet.

144 Af denne grund skal anbringendet om, at definitionen af den omhandlede vare også skulle omfatte køleskabe med tre døre, eftersom beviserne vedrørende forbrugernes opfattelse ikke var blevet anset for afgørende, ligeledes forkastes.

145 På baggrund af det ovenstående må det fjerde anbringende forkastes.

146 Det følger heraf, at Rådet bør frifindes i det hele.

Sagens omkostninger

147 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom.

148 Da sagsøgeren har tabt sagen, bør det pålægges denne at bære sine egne omkostninger og at betale Rådets og LG's omkostninger i overensstemmelse med disses påstand herom.

149 CECED bærer sine egne omkostninger.

150 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 4, første afsnit, bærer medlemsstater og institutioner, der er indtrådt i en sag, deres egne omkostninger.

151 Den Italienske Republik og Kommissionen bør derfor bære deres egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Sjette Afdeling):

1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.

2) Whirlpool Europe Srl bærer sine egne omkostninger og betaler Rådets og LG Electronics, Inc.'s omkostninger.

3) **Den Italienske Republik, Europa-Kommissionen og Conseil européen de la construction d'appareils domestiques (CECED) bærer deres egne omkostninger.**

Meij Vadapalas Truchot

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 13. september 2010.

Underskrifter

Indhold

Retsforskrifter ... II - 5013

Tvistens baggrund ... II - 5017

1. Det marked, der er genstand for undersøgelsen ... II - 5017

2. Undersøgelsesprocedurens indledende fase ... II - 5018

3. Den midlertidige forordning ... II - 5020

4. Den senere fase af undersøgelsesproceduren ... II - 5021

5. Den endelige underretningsskrivelse ... II - 5022

6. Den endelige reviderede underretningsskrivelse ... II - 5023

7. Den anfægtede forordning ... II - 5025

Retsforhandlinger og parternes påstande ... II - 5026

Retlige bemærkninger ... II - 5030

1. Den påståede tilsidesættelse af procesreglementets artikel 116, stk. 6 ... II - 5030

2. Annullationspåstanden ... II - 5031

Formaliteten ... II - 5031

Parternes argumenter ... II - 5031

Rettens bemærkninger ... II - 5032

Realiteten ... II - 5032

Det første anbringende om tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar vedrørende udelukkelsen af køleskabe med tre døre fra definitionen af den omhandlede vare ... II - 5033

— Parternes argumenter ..... II - 5033

— Rettens bemærkninger ..... II - 5035

Det andet anbringende om den manglende »rettidige« rådføring med medlemsstaterne i det rådgivende udvalg om udelukkelsen af køleskabe med tre døre fra definitionen af den omhandlede vare ..... II - 5038

— Parternes argumenter ..... II - 5038

— Rettens bemærkninger ..... II - 5039

Det tredje anbringende om utilstrækkelig begrundelse i den anfægtede forordning med hensyn til definitionen af den omhandlede vare ..... II - 5042

— Parternes argumenter ..... II - 5042

— Rettens bemærkninger ..... II - 5044

Det fjerde anbringende om en retlig fejl begået ved valget af den metode, der anvendes til at definere den omhandlede vare ..... II - 5050

— Parternes argumenter ..... II - 5050

— Rettens bemærkninger ..... II - 5051

Sagens omkostninger ..... II - 5054